

Sygn. akt VIII U 557/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 r. w Gliwicach

sprawy K. Z. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz o wysokość świadczenia

na skutek odwołania K. Z. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 11 stycznia 2013 r. **nr** (...)

z dnia 20 marca 2013 r. **nr** E (...)

1. zmienia częściowo decyzję z dnia 11 stycznia 2013 r. w ten sposób, że stwierdza, iż brak podstaw do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz wysokości składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 2008 r. do września 2012 r. – z uwagi na przedwczesne wydanie decyzji w tym zakresie;

2. w pozostałej części oddala odwołanie od decyzji z dnia 11 stycznia 2013 r.

3. zmienia decyzję z dnia 20 marca 2013 r. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do przeliczenia emerytury i obliczenia podstawy wymiaru świadczenia z dwudziestu najkorzystniejszych lat z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 105,39 % począwszy od 1 lutego 2013 r.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 557/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 stycznia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił dla ubezpieczonego K. Z. (1) podlegającego ubezpieczeniom jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne oraz na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2008 roku do września 2012 roku. Z załącznika do decyzji wynika na jakie kwoty organ rentowy ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia

społeczne to jest: emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz na Fundusz Pracy oraz wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne. Kwoty te wynosiły:

Okres	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne	Wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne	
01.2008	(...),05	(...),30	0,00	
02.2008	(...),05	(...),30	0,00	
03.2008	(...),90	(...),80	0,00	
04.2008	(...),90	(...),80	0,00	
05.2008	(...),90	(...),80	0,00	
06.2008	1790,39	(...),40	0,00	
07.2008	1790,39	(...),40	0,00	
08.2008	1790,39	(...),40	0,00	
09.2008	1770,82	(...),27	0,00	
10.2008	913,97	(...),27	212,78	
11.2008	0,00	(...),27	212,78	
12.2008	0,00	(...),76	215,35	
01-02.2009	0,00	(...),76	215,35	
03-12.2009	0,00	(...),57	224,24	
01-12.2010	0,00	(...),46	233,32	
01-12.2011	0,00	(...),31	243,39	

01-09.2012	0,00	(...),31	254,55	
------------	------	----------	--------	--

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że K. Z. (1) zgłosił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako płatnik składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w oparciu o wpis do ewidencji pod numerem 37 704 wydany przez Prezydenta Miasta Z. 7 czerwca 2004 roku. W jako osoba ubezpieczona z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej zgłosił się w okresie od 7 czerwca 2004 roku do 31 grudnia 2007 roku i od 17 października 2008 roku do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, natomiast od 1 stycznia 2008 roku do 16 października 2008 roku do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Od 18 czerwca 1995 roku do 16 października 2008 roku K. Z. (2) miał ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, natomiast od 17 października 2008 roku ma ustalone prawo do emerytury. Od października 2008 roku ubezpieczony jest zobowiązany do opłacania składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne z uwagi na okoliczność, iż wysokość świadczenia przekracza kwoty minimalnego wynagrodzenia. Z uwagi na brak poprawnych dokumentów Oddział z urzędu ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i na ubezpieczenie zdrowotne.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wnosił o jej zmianę. W uzasadnieniu wskazał że rozpoczął sprzedaż czosnku na targu po śmierci żony. Uczynił to ponieważ chciał mieć kontakty z innymi ludźmi.

Decyzją z dnia 20 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. poinformował ubezpieczonego K. Z. (1), że decyzją z 6 października 2008 roku Oddział ustalił uprawnienie do emerytury począwszy od 17 października 2008 roku. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto podstawę wymiaru renty to jest wynagrodzenie z sześciu lat kalendarzowych od stycznia 1984 roku do grudnia 1989 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 148,73 %. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 28 lat i 8 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok okresów nieskładkowych. Organ rentowy poinformował że wysokość emerytury może zostać ustalona ponownie zgodnie z art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych. W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przeliczenia wysokości emerytury na podstawie wynagrodzeń z dwudziestu lat.

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań i podtrzymał stanowisko zajęte w zaskarżonych decyzjach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. Z. (1) pozostawał w zatrudnieniu w następujących okresach:

- od 2 grudnia 1961 roku do 9 lutego 1962 roku w Hucie (...) SA w K.,
- od 9 sierpnia 1962 roku do 2 października 1962 roku w (...),
- od 4 czerwca 1962 roku do 12 czerwca 1962 roku, od 5 listopada 1965 roku do 8 listopada 1965 roku i od 10 marca 1966 roku do 23 listopada 1966 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...) w M.,
- od 19 stycznia 1967 roku do 25 maja 1968 roku w (...) Zakładach (...),
- od 8 czerwca 1968 roku do 15 lipca 1976 w (...) Przedsiębiorstwie (...) Z.,
- od 15 lipca 1976 roku do 18 października 1976 roku w Kombinacie Budowlanym Wojewódzkiej Spółdzielni Pracy Oddział (...),
- od 19 października 1976 roku do 18 października 1977 roku w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w Z.,
- od 21 października 1977 roku do 30 września 1979 roku w Zakładzie (...),

- od 19 października 1979 roku do 11 kwietnia 1987 roku w Przedsiębiorstwie Budowlano- (...) w G.,
- od 16 kwietnia 1987 roku do 30 kwietnia 1988 roku w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w P.,
- od 1 czerwca 1988 roku do 14 stycznia 1989 roku Przedsiębiorstwie (...) w G.,
- od 17 stycznia 1989 roku do 21 września 1990 roku w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) Sp. z o.o. w G.,
- od 24 września 1990 roku do 31 stycznia 1991 roku i od 1 lutego 1991 roku do 22 kwietnia 1991 roku w Przedsiębiorstwie Usług (...),
- od 30 kwietnia 1991 roku do 25 kwietnia 1993 roku w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) Sp. z o.o. w K.,
- od 11 maja 1992 roku do 26 listopada 1992 roku w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w K.,
- od 26 kwietnia 1993 roku do 28 lipca 1993 roku w (...) S.A. w K.,
- od 24 października 1994 roku do 15 grudnia 1994 roku w (...) SA w K..

Decyzją z dnia 25 lipca 1995 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty inwalidzkiej trzeciej grupy inwalidów od 18 czerwca 1995 roku. Następnie ubezpieczonemu przyznano prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalono na 142,91 %. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z sześciu lat kalendarzowych- od stycznia 1984 roku do grudnia 1989 roku. Decyzją z dnia 6 października 2008 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 17 października 2008 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 148,73 %. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto podstawę wymiaru renty.

K. Z. (1) zgłosił Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w Z. prowadzenie działalności gospodarczej od 14 czerwca 2004 roku. Prowadzenie działalności gospodarczej było opodatkowane zryczałtowanym podatkiem dochodowym. W zeznaniach PIT- 28 ubezpieczony wykazywał przychody z tytułu działalności gospodarczej w następującej wysokości:

- za rok 2004 w wysokości 680 zł,
- za rok 2005 w wysokości 996 zł,
- za rok 2006 w wysokości 594 zł,
- za rok 2007 w wysokości 530 zł,
- za rok 2008 w wysokości 730 zł,
- za rok 2009 brak zeznania PIT-28,
- za rok 2010 w wysokości 600 zł,
- za rok 2011 brak zeznania PIT 28,
- za rok 2012 brak zeznania PIT 28.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. pismem z dnia 30 października 2012 roku poinformował Zakład Ubezpieczeń Społecznych, że brak możliwości podania przychodów z rozbiem na poszczególne miesiące. Działalność którą prowadził ubezpieczony polegała na tym, że kupował hurtowo czosnek w K. od rolników przyjeżdżających ze swoimi towarami. Jednorazowo była to ilość około dwudziestu kilogramów. Następnie ubezpieczony jeździł na targ sprzedawać ten czosnek. Handel na targu nie odbywał się regularnie. Sprzedaż czosnku odbywała się 4 dni w tygodniu, następnie był dzień przerwy lub odwrotnie - sprzedaż prowadzona była w ciągu jednego dnia, a następnie była

przerwa. Sprzedaż czosnku odbywała się jeszcze w roku 2008. Następnie ubezpieczony poczuł się gorzej w związku ze schorzeniami naczyniowymi i zaniechał działalności handlowej w 2009 roku. Poczul się lepiej w 2010 roku i wtedy znowu handlował. Całkowicie zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej w roku 2011. W kolejnych latach nie prowadził jej z uwagi na zły stan zdrowia i trudności z poruszaniem się. Ubezpieczony nie prowadził działalności gospodarczej w 2009 roku oraz w latach 2011-2012, w tych też okresach nie uzyskał żadnego przychodu z działalności gospodarczej. W sprawie K. Z. (1) nie została wydana decyzja NFZ z o objęciu go ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Ubezpieczony pobierał w spornym okresie świadczenia z ZUS w następującej wysokości:

01-02 2008	858,18
03 2008	967,14
04 2008-09 2008	967,14
10 2008	(...),05
11 2008	(...),04
12 2008-02 2009	(...),04
03 2009	(...),14
04 2009-02 2010	(...),14
03 2010	(...),50
04 2010	(...),50
05 2010	(...),50
06 2010	(...),10
07 2010-02 2011	(...),50
03 2011	(...),68
04 2011	(...),68

05 2011-11 2011	(...),68
12 2011	(...),68
01 2012-02 2012	(...),68
03 2012	(...),68
04 2012	(...),58
05 2012-09 2012	(...),68

Sąd ustalił, że najwyższe wynagrodzenie ubezpieczony uzyskiwał w latach 1967-1977, 1979, 1984-1991. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat wynosi 105,39%.

Przy ustaleniu takiego wwpw wysokość emerytury ubezpieczonego na dzień przyznania prawa wynosiłaby 1456,62 zł i jest korzystniejsza niż ustalona przez ZUS.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przeprowadzonych dowodów: akt organu rentowego, legitymacji ubezpieczeniowej, akt osobowych z Huty (...), (...) Z., Kombinatu Budowlanego (...), Wojewódzkiej Spółdzielni Pracy w K., Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) w Z., Zakładu (...) w Z., przesłuchania stron /karta 40 41/, opinii biegłego z zakresu emerytur i rent K. S. / karta 101- 108/, informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. z dnia 24 listopada 2014 roku / karta 123/.

Sąd oparł się na aktach organu rentowego, legitymacji ubezpieczeniowej i aktach osobowych albowiem zawierały one dokumenty niekwestionowane przez strony. Uwzględnił Sąd informację Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. uznając ją za obiektywną i sporządzoną na podstawie posiadanych dokumentów. Sąd uznał przesłuchanie ubezpieczonego za wiarygodne. Sąd dał wiarę ubezpieczonemu w całości. W ocenie Sądu jego zeznania korespondowały z informacjami Naczelnika Urzędu Skarbowego zawartymi w aktach organu rentowego oraz w aktach. Zostało uwzględnienie stanowisko ubezpieczonego co do okoliczności że nie osiągnął przychodów z działalności gospodarczej w latach 2009, 2011, 2012. Z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego wynika że w tych latach ubezpieczony nie złożył zeznania PIT- 28. Ubezpieczony regularnie składał zeznania PIT- 28. Skoro nie złożył ich za lata 2009, 2011, 2012 Sąd uznał, że w tych latach ubezpieczony istotnie nie osiągnął przychodu. Ponad to zasługuje na uwzględnienie jego stanowisko, że w tych latach działalności gospodarczej nie prowadził i wynikało to z jego stanu zdrowia.

Częściowo Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu emerytur i rent. Nie uwzględniono opinii w części, w której biegły przyjął wynagrodzenie za rok 1990 w wysokości 12 330 333 zł, a powinien przyjąć 10 259 998 zł. W konsekwencji wskaźnik za ten rok prawidłowo obliczony wynosił 83,04 % . Skutkowało to ustaleniem, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z dwudziestu najkorzystniejszych lat wynosił 105,39 %. Dlatego też prawidłowo ustalona wysokość emerytury wynosiła 1456,62 zł.

Sąd zważył co następuje: odwołania były częściowo zasadne.

Decyzja z 11 stycznia 2013 roku w zakresie dotyczącym składek na ubezpieczenie zdrowotne była przedwczesna. W odwołaniu ubezpieczony podkreślał, że rozpoczął działalność gospodarczą po śmierci żony aby mieć kontakt z ludźmi.

W roku 2009 nie prowadził tej działalności z uwagi na stan zdrowia. W roku 2011 całkowicie jej zaniechał. W związku z powyższym sporne były okresy prowadzenia działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. Nr 210, poz. 2135 ze zm.) Dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu rozpatruje indywidualne sprawy z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego. Do indywidualnych spraw z zakresu ubezpieczenia zdrowotnego zalicza się sprawy dotyczące objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym i ustalenia prawa do świadczeń.

Po myśli zaś ust. 2 tego przepisu do spraw, o których mowa w ust. 1, nie należą sprawy z zakresu wymierzania i pobierania składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych.

Ponieważ sporny był okres prowadzenia działalności gospodarczej przed wydaniem decyzji ZUS określającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i określającej wymiar składek powinna zostać wydana decyzja Dyrektora oddziału NFZ o podleganiu obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu przez K. Z. (1) z tego tytułu. Z tego względu decyzja została zmieniona w części -jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Ponadto decyzja w tej części co do okresu od 1 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2009 roku i od 1 stycznia 2011 roku do 30 września 2012 roku jest nieprawidłowa także z tej przyczyny, że ubezpieczony w tych okresach nie uzyskał przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej – co zostało ustalone na podstawie przesłuchania stron i informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z..

Przepis art. 82 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2004r. nr 210, poz. 3135) stanowi:

Art. 82. 1. W przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

2. ⁽¹⁷⁰⁾ W przypadku gdy w ramach jednego z tytułów do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego wymienionych w art. 66 ust. 1 ubezpieczony uzyskuje więcej niż jeden przychód, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana od każdego z uzyskanych przychodów odrębnie.

3. Jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednej spółki w ramach tego samego rodzaju działalności, o której mowa w ust. 5 pkt 1-5, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest odrębnie od każdej prowadzonej spółki.

5. Rodzajami działalności są:

- 1) działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki cywilnej;
- 2) działalność gospodarcza prowadzona w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki jawnej;
- 4) działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki komandytowej;
- 5) działalność gospodarcza prowadzona w formie spółki partnerskiej;
- 6) wykonywanie działalności twórczej lub artystycznej jako twórca lub artysta;

7) wykonywanie wolnego zawodu w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne;

8) wykonywanie wolnego zawodu, z którego przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;

9) inna niż określona w pkt 1-8 pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

6. W przypadku zbiegu tytułów do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w art. 66 ust. 1, składka finansowana z budżetu państwa jest opłacana tylko wtedy, gdy nie ma innego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego. W takim przypadku ubezpieczony ma obowiązek poinformować płatnika składek o opłacaniu składek z innego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego.

7. W przypadku zbiegu tytułów do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o których mowa w art. 66 ust. 1, gdy w ramach każdego z tych tytułów składka finansowana jest z budżetu państwa, składka jest opłacana wyłącznie z tytułu, który powstał najwcześniej. Jeżeli tytuły powstały równocześnie, składka jest opłacana z pierwszego zgłoszonego tytułu do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym.

8. Składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę, której świadczenie emerytalne lub rentowe nie przekracza miesięcznie kwoty minimalnego wynagrodzenia, od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, w przypadku gdy osoba ta:

1) uzyskuje dodatkowe przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50 % kwoty najniższej emerytury lub

2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

9. Składka na ubezpieczenie zdrowotne nie jest opłacana przez osobę zaliczoną do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności od tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, w przypadku gdy osoba ta:

1) uzyskuje przychody z tego tytułu w wysokości nieprzekraczającej miesięcznie 50 % kwoty najniższej emerytury lub

2) opłaca podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

Przepisy te regulują kwestię obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Obowiązek ten powstaje w razie osiągnięcia przychodu z działalności gospodarczej. W tej sytuacji nawet gdyby K. Z. (1) został objęty obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu działalności gospodarczej to i tak nie byłby zobowiązany do opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne od przychodów z działalności gospodarczej za lata 2009, 2011 i 2012 albowiem ich nie osiągał. Takie stanowisko zajął także Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 7 lipca 2009 roku, III AUa 281/09.

Za okres pobierania renty ZUS nie wymierzył składek na ubezpieczenie zdrowotne. Składki takie zostały wymierzone za okres pobierania emerytury tj. od 17 października 2008 roku.

Jak już wyżej podniesiono zasadniczą kwestią jest wydanie decyzji przez Dyrektora oddziału NFZ o objęciu ubezpieczonego obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Ponieważ taka decyzja nie została wydana do chwili wydania wyroku Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z 11 stycznia 2013 roku stwierdzając brak podstaw do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz wysokości składek na ubezpieczenie zdrowotne za cały okres objęty zaskarżoną decyzją – z uwagi na przedwczesne wydanie decyzji w tym zakresie. Zaznaczyć jednak należy, że jeśli zostanie wydana decyzja Dyrektora oddziału NFZ należałoby uznać, że ubezpieczony nie spełnia przesłanek do zwolnienia go z obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie

zdrowotne w okresie od 17 października 2008 roku do 31 października 2008 roku oraz od 1 stycznia 2010 roku do 31 grudnia 2010 roku. Z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego wynika że w latach 2008, 2010 ubezpieczony osiągnął przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej. Przy czym nie jest możliwe określenie wysokości przychodów w poszczególnych miesiącach. W ocenie Sądu to ubezpieczony powinien wykazać, że w pewnych miesiącach lat 2008, 2010 nie uzyskiwał przychodu – co zwolniłoby go z obowiązku opłacenia składek.

K. Z. (1) nie spełniała przesłanek do zwolnienia go z opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne od przychodów z działalności gospodarczej uzyskanych w okresie pobierania emerytury, określonych w art. 82 ust. 8 ustawy z 27 sierpnia 2004 roku. Ubezpieczony nie opłacał podatku dochodowego w formie karty podatkowej – nie jest tą formą opodatkowania ryczałt ewidencjonowany co wynika z art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 listopada 1998 roku o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne / Dz.U. z 1998r. nr 144, poz. 930 ze zm./ . Jego świadczenie emerytalne przekraczało minimalne wynagrodzenie, które wynosiło w 2008 roku 1126 zł, a w 2010 roku 1317 zł.

Ubezpieczony nie spełnia także przesłanek do zwolnienia z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne od przychodów z art. 82 ust. 9 ustawy z 27 sierpnia 2004 roku. Powyższe jest związane z tym, że nie posiada on orzeczenia o zaliczeniu go do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności.

Ubezpieczony jako osoba uprawniona do renty inwalidzkiej trzeciej grupy inwalidów i następnie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy nie może zostać uznany za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym lub znacznym. Na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. 2011r. nr 127, poz. 721) ubezpieczony, jako osoba, która przed dniem wejścia w życie ustawy, to jest przed dniem 1 stycznia 1998r., została zaliczona do jednej z grup inwalidów jest osobą niepełnosprawną w rozumieniu ustawy. Zgodnie z art. 62 ust. 2 pkt 3 w/w ustawy orzeczenie o zaliczeniu do III grupy inwalidów, traktowane jest na równi z orzeczeniem o lekkim stopniu niepełnosprawności. Również na mocy art. 5 pkt 3 tej ustawy orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o częściowej niezdolności do pracy, ustalone na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, traktowane jest na równi z orzeczeniem o lekkim stopniu niepełnosprawności.

Ubezpieczony nie był osobą o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności.

W decyzji z 11 stycznia 2013 roku ZUS określił także podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej. W tej części decyzja była prawidłowa.

Obowiązek ubezpieczenia społecznego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą uregulowany został przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych / Dz. U. nr 137, poz. 887 ze zm. / . Ustawa ta w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 12 ust. 1 stanowi, że osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom : emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, a zgodnie z art. 13 ust. 4 ubezpieczeniom tym podlega od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Ubezpieczeniom tym podlegają także osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą i mające ustalone prawo do renty – art. 9 ust. 4c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Wysokość podstawy wymiaru składek określa art. 18 ust. 8 i 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Stosownie do art. 8 ust. 6 ustawy za osobę prowadzącą działalność uważa się między innymi osobę prowadzącą pozarolniczą działalność na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. K. Z. (1) w okresie od stycznia 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku i od stycznia 2010 roku do grudnia 2010 roku prowadził działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej / tekst jednolity: Dz. U. z 2007 roku, nr 155, poz. 1095 / . Nie budzi wątpliwości, że K. Z. (1) zajmował się działalnością, która była działalnością gospodarczą w rozumieniu wyżej powołanego aktu prawnego. Działalność polegała na handlu, ubezpieczony uzyskiwał dochód, działalność była prowadzona w sposób ciągły. Cechą działalności gospodarczej jest także prowadzenie jej w

sposób zorganizowany. W zależności od rodzaju działalności różny też będzie stopień jej zorganizowania. W przypadku ubezpieczonego działalność gospodarcza cechowała się niskim stopniem organizacji jednak odpowiednim do jej przedmiotu. Organizacja polegała na kupowaniu hurtowych ilości czosnku od stałego dostawcy, a następnie na jego sprzedaży.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej przewiduje obowiązek zgłoszenia działalności do ewidencji działalności gospodarczej. Przepisy powołanej ustawy przewidują także obowiązek zgłaszania organowi ewidencyjnemu zmian stanu faktycznego i prawnego – w tym zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej. Do wejścia w życie przepisu art. 14a ust. 1 ustawy z 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej tj. do 20 września 2008 roku przepisy nie przewidywały zawieszenia działalności gospodarczej. Zgodnie z powołanym przepisem przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 1 miesiąca do 24 miesięcy. Zawieszenie działalności gospodarczej jest wyjątkiem od zasady prowadzenia działalności w sposób ciągły i odpowiednio ciągłości ubezpieczenia społecznego od rozpoczęcia do zaprzestania działalności.

Z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej wynika domniemanie prowadzenia działalności gospodarczej (por. wyroki Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2005 r., I UK 105/04, OSNP 2005 nr 13, poz. 198; z 25 listopada 2005 r., I UK 80/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 309; z 30 listopada 2005 r., I UK 95/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 311).

Kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają ewentualnie znaczenie w sferze dowodowej, nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego (por. wyroki Sąd Najwyższego: z 14 września 2007 r., III UK 35/07, LEX nr 483284; wskazany wyżej wyrok z 19 marca 2007 r., III UK 133/06; z 15 marca 2007 r., I UK 300/06, LEX nr 338807; z 27 czerwca 2006 r., I UK 340/05, LEX nr 376431; z 30 listopada 2005 r., I UK 95/05, OSNP 2006 nr 19-20, poz. 311; z 11 stycznia 2005 r., I UK 105/04, OSNP 2005 nr 13, poz. 198).

Z przeprowadzonego postępowania wynika, że ubezpieczony sprzedawał czosnek na targu w 2008 roku oraz w 2010 roku. W 2009 roku z przyczyn zdrowotnych nie prowadził działalności gospodarczej. Zatem doszło do faktycznej przerwy w prowadzeniu działalności chociaż nie została ona formalnie zgłoszona. Z kolei od 2011 roku ubezpieczony zrezygnował z prowadzenia działalności albowiem nie pozwalał już mu na to stan zdrowia. Ubezpieczony nie dokonywał zakupów czosnku i nie sprzedawał go.

Organ rentowy miał na uwadze, że od 17 października 2008 roku ubezpieczony jest uprawniony do emerytury. Zatem pomimo prowadzenia działalności gospodarczej przez ubezpieczonego także w okresie od 17 października 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku i od stycznia 2010 roku do grudnia 2010 roku podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosi 0 zł. Zatem decyzja w części dotyczącej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne jest prawidłowa.

Odwołanie od decyzji z 20 marca 2013 roku było zasadne.

W odwołaniu ubezpieczony wskazywał, że błędnie obliczona została wysokość jego świadczenia i domagał się wyliczenia emerytury na podstawie wynagrodzeń z 20 lat. Emerytura jest świadczeniem należnym z ubezpieczenia społecznego w związku ze spełnieniem określonych przez ustawę z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / Dz.U. z 2004r. Nr 39, poz.353 ze zm./ warunków w postaci osiągnięcia wymaganego wieku oraz wykazania okresów składkowych i nieskładkowych. Wysokość emerytury jest uzależniona od wysokości zarobków konkretnej osoby. W postępowaniu ubezpieczeniowym nie można zarobków ustalić w sposób przybliżony, ale uwzględnieniu podlegają tylko zarobki uzyskane niewątpliwie. Wysokość wynagrodzeń K. Z. (1) , które nie zostały wykazane zaświadczeniami na drukach ZUS Rp-7 została odtworzona na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej, akt osobowych i opinii biegłego.

Przepis art. 111 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / Dz.U. z 2004r. Nr 39, poz.353 ze zm./ daje możliwość przeliczenia wysokości emerytury.

Postępowanie dowodowe wykazało, że najkorzystniejsze dla ubezpieczonego jest obliczenie podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat. Z opinii biegłego / z uwzględnieniem zastrzeżeń ZUS – karta 118 / wynika, że wwpw wynosi 105,39 %. Tak obliczona emerytura jest wyższa od obliczonej przez organ rentowy.

Prawo do przeliczenia wysokości emerytury zostało przyznane od daty złożenia wniosku to jest od 1 lutego 2013 roku zgodnie z artykułem 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd w punktach 1 i 3 sentencji orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. , a w punkcie 2 na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

(-) SSO Patrycja Bogacińska –Piątek